

24e Zondag door het Jaar A

Eerste lezing **Wijsheid van Jezus Sirach 27,30 – 28,7**

Wrok en gramschap zijn iets afschuwelijks, alleen een zondaar blijft ermee lopen. Wie wraak neemt, zal de wraak van de Heer voelen: Hij zal zijn zonden nooit uit het oog verliezen. Vergeef uw naaste zijn onrecht: dan worden, wanneer gij er om bidt, uw eigen zonden kwijtgescholden.

Kan een mens, die tegenover een medemens in zijn gramschap volhardt, bij de Heer zijn heil komen zoeken? Kan hij, die onverbiddelijk is voor zijn evenmens, om vergeving bidden voor zijn eigen zonden? Als iemand, die zelf maar een mens is, in zijn wrok volhardt, wie zal dan verzoening bewerken voor zijn zonden? Denk aan het einde en houd op met haten; denk aan de ondergang en de dood en houd u aan de geboden. Denk aan de geboden en koester geen wrok tegen uw naaste.

Denk aan het verbond met de Allerhoogste en vergeef uw naaste zijn dwaling.

Tweede lezing **Romeinen 14,7-9**

Niemand van ons leeft voor zichzelf alleen, niemand sterft voor zichzelf alleen. Zolang wij leven, leven wij voor de Heer, en sterven wij, dan sterven wij voor de Heer: of wij leven of sterven, Hem behoren wij toe. Daarvoor is Christus gestorven en weer levend geworden: om Heer te zijn over doden en levenden.

Evangelie **Matteüs 18,21-35**

In die tijd kwam Petrus naar Jezus toe en sprak: "Heer, als mijn broeder tegen mij misdoet, hoe dikwijls moet ik hem dan vergeven? Tot zevenmaal toe?" Jezus antwoordde hem: "Neen, Ik zeg u, niet tot zevenmaal toe maar tot zeventigmaal zevenmaal. Daarom gelijkt het Rijk der hemelen op een koning die rekening en verantwoording wilde vragen aan zijn dienaren. Toen hij hiermee begon, bracht men iemand bij hem die tienduizend talenten schuldig was. Daar hij niets had om te betalen gaf de heer het bevel hem te verkopen met vrouw en kinderen en al wat hij bezat om zo de schuld te vereffenen. Maar de dienaar wierp zich voor hem neer en smeekte: Heer, heb geduld met mij en ik zal u alles betalen. De heer kreeg medelijden met die dienaar, liet hem gaan en schold hem de geleende som kwijt. Maar toen die dienaar buiten kwam, trof hij daar een andere dienaar die hem honderd denariën schuldig was; hij greep hem bij de keel en zei: Betaal wat je schuldig bent.

De andere dienaar wierp zich voor hem neer en smeekte: Heb geduld met mij en ik zal u betalen. Maar hij weigerde en liet hem zelfs in de gevangenis zetten, totdat hij zijn schuld betaald zou hebben. Toen nu de overage dienaars zagen wat er gebeurd was, waren zij diep verontwaardigd en gingen hun heer alles vertellen. Daarop liet de heer hem roepen en sprak: Jij lelijke knecht, heel die schuld heb ik je kwijtgescholden, omdat je mij erom gesmeekt hebt. Had jij dan ook geen medelijden moeten hebben met je mededenaar, zoals ik met jou medelijden heb gehad?

En in toorn ontstoken leverde zijn heer hem over aan de beulen, totdat hij zijn hele schuld betaald zou hebben. Zo zal ook mijn hemelse Vader met ieder van u handelen die niet zijn broeder van harte vergiffenis schenkt."

Van eucharistie naar leven

Als zoon van de Vader die liefheeft en vergeeft, als broer van Christus die gebeden heft voor zijn beulen, is de gedoopte slechts waarlijk christen wanneer hij vergeeft aan zijn broeders. Zelf heeft hij genade gekregen van God. Moet hij dan ook niet met nog meer reden, genade schenken? Het gebed dat hij dagelijks bidt zou ook het gebed van zijn leven moeten zijn: "vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven aan onze schuldenaren". God leidt ons weg van de fatale helling waarop de zonde ons deed uitglijden. Als wij op onze beurt vergeven, weigeren wij ons opnieuw te laten meesleuren langs de wegen van het kwaad. Alleen de liefde is in staat een oplossing te vinden waar die normaal gesproken niet te vinden is.